

[Svend E. Johansen.]

Tro, da det den 11. Februar 1925 væltede Skylden over paa Jacobsen og hævdede, at det næppe kunde have været hans Hensigt at leje et Areal, som han vidste var udlejet til en anden.

Det er her, Sagen har sit Udspring derved, at Banerne, efter at have udlejet Arealet til Jacobsen, paa ny udlejer de 2½ m af Arealet til Jarmund og, da de opdager Fadæsen, ikke tager Konsekvensen, men benægter Fejlen og skyder Skylden paa Jacobsen. Det havde bl. a. den for Jacobsen meget uheldige Virkning, at han, der jo netop var kommet i økonomiske Vanskeligheder som Følge af Revisions- og Diskontobankens Sammenbrud, ikke havde Mulighed for i nogen københavnsk Bank at rejse Kredit til at faa sit Byggeprojekt gennemført, fordi Bankerne var vidende om, at der var denne Divergens mellem Statsbanerne og Jacobsen om de 2½ Meter; det kunde i givet Fald betyde, at Jacobsen kunde tvinges til at rive sin Bygning ned, og under saadanne Forhold var der jo ikke megen Sikkerhed for et Byggelaan.

Tilbage staar Banernes Hovedargument: den i den forseglede Hovedkontrakt indeholdte, uraderet Arealplan. At Jacobsens Kontraktgenpart er raderet, er uomtvisteligt. Selv gør han gældende, at da han i 1924 forlangte at faa Hovedkontraktens Arealplan at se, var denne ogsaa raderet; ja, saa sent som da han i 1927 underskrev Tillægskontrakten, konstaterede han igen, at Arealplanen i Hovedkontrakten var raderet, og han støttes i denne Paa-stand af sin Broder og Søster, der ved denne Lejlighed saa Hovedkontrakten, og som begge staar inde for deres Forklaring med Eds Tilbud. — Om psykologiske Forviklinger tror jeg vi ved anden Lejlighed kan føre Ordet.

I sit Svarskrift til Landsretten af 22. November 1928 siger Banernes Sagfører, Højesteretssagfører Graae, derom:

„Jeg skal vedrørende dette Spørgsmaal først paa det bestemteste tilbagevise det i Stævningen fremsatte Anbringende om, at Statsbanerne skulde have ændret den i Kontrakten vedhæftede Plan. At noget saadant ikke er sket, vil jeg dokumentere ved Forevisning af den originale Kontrakt under Domsforhandlingen.“

Under Domsforhandlingen fremlagdes Hovedkontrakten i Retten, og den indeholdt, som jeg allerede har fremført, nu en uraderet Arealplan. Det er næppe for

meget sagt, at dette var Statsbanernes Hovedbevis, og den Ting, der slog Hovedet paa Sømmet og overbeviste Retten om det urimelige i Jacobsens Paastande. At Jacobsen straks hævdede, at det var en anden Arealplan end den, der tidligere fandtes i Hovedkontrakten, kunde naturligvis ikke vinde Tiltro; hans Modpart var en Statsinstitution med en Statsinstitutions Autoritet, og Kontrakten var et forseglet Dokument. Det var og maatte være et fuldgyldigt Bevis i Statsbanernes Favør. Landsretten afviste da ogsaa Jacobsens Klagepunkter og dømte ham saaledes til at anerkende Banernes Arealplan, en Afgørelse, Højesteret stadfæstede.

Straffesagen i 1932 var i Virkeligheden af sensationel Karakter. Jeg har allerede paavist, at to af Banernes stærkeste Argumenter blev fejlet bort under denne Sag. Hovedargumentet gik samme Vej. Det blev nemlig under Byretssagen fastslaet, at Banerne uden Jacobsens Vidende havde ombyttet den oprindelige Arealplan i Hovedkontrakten med en anden og mindre. Dommer Preisler Knudsen sagde i sine Præmisser følgende om dette Forhold:

„Hvad endelig angaar Spørgsmaalet om Arealplanerne, skal foreløbig bemærkes, at det, som Sagen foreligger oplyst, maa anses utvivlsomt, at Statsbanernes forannævnte Tilbud af 17. Marts 1924 og den dermed fulgte Arealplan, der i øvrigt ikke er udarbejdet af Banerne, men af Arkitekt Dahlerup Berthelsen, omfatter ogsaa det oprindelig til Købmand Jarmund udlejede og af denne med en lille Kiosk bebyggede, mindre Grundstykke, hvorimod dette Grundstykke efter den Arealplan, der nu er vedhæftet den endelige Kontrakt, og som er udarbejdet af Statsbanernes eget Personale, ikke er indbefattet i Lejemaalet.“

Lad mig atter understrege, at vel var Arealplanen udarbejdet af Arkitekten, men i Samraad med Banerne, og saavel Generaldirektoratet som Ministeriet for offentlige Arbejder havde approberet Planen.

Præmisserne siger videre om dette Forhold:

„Selv om der saaledes paa et enkelt Punkt er begaaet en Fejl fra Statsbanernes Side, og det skal i denne Forbindelse anføres, at Tiltalte formentlig med Føje kan bebrejde Banerne, at man ikke, inden han underskrev Kontrakten, udtrykkelig gjorde ham opmærksom paa, at man havde erstattet den af Arkitekt Dahlerup Berthelsen udarbejdede Areal-